

Arrest

nr. 314 050 van 7 oktober 2024
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN & F. LAURENT
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 december 2022 heeft ingediend, wettelijk vertegenwoordigd door zijn toenmalige voogd X, tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. PAQUOT *loco* advocaten D. ANDRIEN & F. LAURENT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 6 januari 2021 als niet-begeleide minderjarige zonder enig identiteitsdocument België binnen en verzoekt de volgende dag om internationale bescherming. Op 22 november 2022 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoekers toenmalige voogd aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Afghaans staatsburger en etnische Pasjtoen. U werd geboren in Sangar, district Rodat, provincie Nangarhar. U woonde er samen met uw vader, moeder, broer en twee zussen. Uw dorp stond 's nachts onder controle van de taliban, overdag was de overheid er aanwezig. Door de aanwezigheid van de taliban kon u niet naar school gaan en moest u naar de madrassa voor Koranlessen. U bent moslim en ging naar de moskee.

Uw vader begon zo'n drie jaar voor uw vertrek te werken voor Haji Zahir Qadeer, een Afghaanse politicus die zetelde in het parlement. Uw vader werd door de dorpsoudsten verkozen als de vertegenwoordiger van jullie dorp bij Qadeer. Uw vader ronselde tijdens de parlementsverkiezingen stemmen voor Qadeer in andere dorpen en nam deel aan jirga's wanneer er conflicten waren. Hij was ook de persoonlijke chauffeur van Qadeer en week niet van zijn zijde. Uw vader was door zijn werk niet vaak thuis.

Op een gegeven moment ontdekten de taliban het werk van uw vader. Daarom kwamen ze een maand voor uw vertrek uit Afghanistan langs bij jullie thuis. De taliban zeiden tegen uw moeder dat uw vader moest stoppen met zijn werk voor Qadeer: hij is als politicus immers verbonden met de overheid. Uw moeder gaf de boodschap door aan uw vader maar uw vader weigerde: hij was nu eenmaal verkozen door de dorpsoudsten en hij wou zijn verantwoordelijkheid niet ontlopen. Bovendien was uw vader door rugproblemen niet in staat om ander werk te doen. Hij was ten tijde van de oorlog tegen de Russen aan de zijde van de moedjahedien immers gekwetst geraakt. Vijf dagen later kwamen de taliban opnieuw langs met de boodschap dat als uw vader niet zou stoppen met zijn werk, u en uw broer door hen zouden meegenomen worden. Uw vader weigerde opnieuw om met zijn werk te stoppen. Enige tijd later kwamen de taliban opnieuw en deze keer doorzochten ze jullie woning. Ze wilden u en uw broer meenemen maar gelukkig zaten jullie in de moskee voor het avondgebed. Toen jullie terugkeerden van de moskee, waren de taliban al weg. Uw moeder besloot jullie te verstoppen bij de burens zodat de taliban jullie niet zouden vinden. Ze contacteerde haar broer, uw oom, om jullie vertrek uit Afghanistan te regelen. De volgende ochtend kwam een taxi jullie oppikken om naar Kaboel te rijden. Vanuit Kaboel reisden jullie via Pakistan en Iran naar Turkije. Op de Iraanse-Turkse grens werden jullie beschoten door de politie waardoor jullie moesten weglopen. Hierdoor raakte u uw broer kwijt en sindsdien ontbrak van hem elk spoor. Jullie deelden samen slechts één gsm dus u heeft geen idee hoe u hem kan terugvinden. U bleef een jaar in Turkije wachten op uw broer in de hoop hem daar aan te treffen. Vervolgens reisde u via Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Italië en Frankrijk door naar België waar u op 6 januari 2021 aankwam. Op 7 januari 2021 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Vijftien dagen na uw vertrek uit Afghanistan kwamen de taliban nog één keer naar uw ouderlijke woning. Uw moeder vertelde hen dat uw vader u en uw broer had meegenomen. Uw vader ging verder met zijn job en kwam niet naar huis. Zo'n twee maanden voor de machtsovername brak het contact met uw vader af. Tot op heden is uw vader vermist en hebben u en uw familie geen nieuws meer over hem.

U kan niet terugkeren naar Afghanistan. U vreest problemen te krijgen met de taliban en net als uw vader vermist te raken. Ook vreest u problemen te krijgen omdat u zal gezien worden als ongelovige door uw verblijf in Europa.

Ter staving van uw verzoek legt u een kopie van uw taskara neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat en uw voogd die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Hiernaast gaf u ook aan dat u sinds zo'n acht maanden lijdt aan tbc en hiervoor medicatie inneemt. U stelde dat zolang u uw medicatie inneemt (hetgeen u volgens uw verklaringen ook doet), u niet besmettelijk bent (CGVS, p. 3-4). Nergens uit uw verklaringen blijkt evenwel dat u zich hierdoor in de

onmogelijkheid zou bevinden om concrete feiten en gebeurtenissen op een correcte wijze mee te delen. Uit uw op het Commissariaat-generaal afgelegde verklaringen blijkt bovendien duidelijk dat u in staat was om de aan u gestelde vragen op coherente wijze te beantwoorden.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient er vastgesteld te worden dat u er niet in slaagt om een geloofwaardig beeld te schetsen van de activiteiten van de taliban in uw regio, waar u beweerde altijd tot aan uw vertrek uit Afghanistan gewoond te hebben. Zo legde u oppervlakkige en vage verklaringen af over hun aanwezigheid in uw dorp en regio. U stelde eerst uitdrukkelijk dat de taliban er enkel 's nachts waren, aangezien de overheid er overdag was (CGVS, p. 6). Gelet hierop, is het bevreemdend dat u zei dat u niet naar school kon gaan omwille van de aanwezigheid van de taliban: ze kwamen immers naar school waar leerlingen door hen werden geslagen. Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, stelde u dan weer dat ze soms ook overdag kwamen, maar dat u hen niet zag en het louter hoorde van anderen (CGVS, p. 8). Een louter wijzigen van eerdere verklaringen kan hiervoor echter niet als overtuigende uitleg worden beschouwd. Gevraagd wat de taliban 's nachts deden, stelde u dat ze naar de huizen gingen van mensen die voor de overheid werkten. Volgens uw verklaringen werkte niemand anders van uw dorp buiten uw vader echter voor de overheid en buiten één gezin dat problemen kreeg met de taliban, wist u niet of anderen al dan niet problemen kregen met de taliban. Dat u dit niet wist, is, gezien hun lange aanwezigheid in het dorp – naar eigen zeggen waren ze zolang u uzelf kent in het dorp – erg opvallend. Overigens had u geen idee waar de taliban verbleven als zij 's nachts in het dorp waren (CGVS, p. 6-7). Tot slot kende u geen enkele naam van commandanten van de taliban in uw regio (CGVS, p. 8), wat toch erg opmerkelijk is, gezien u van jongsaf wist dat de taliban aanwezig waren in uw regio en u niet naar school kon gaan omdat de taliban er zich bevond. Het is dan ook weinig plausibel dat u nooit een naam van een talibanlid zou hebben opgevangen. Gevraagd of u nog iets anders wist over de taliban in uw dorp of regio, stelde u bovendien van niet (CGVS, p. 8). Bovenstaande vaststellingen doen bevreemdend aan gezien de door u beweerde dreigende aanwezigheid van de taliban in uw dorp, waarbij mensen die de wensen van de taliban niet inwilligden werden bedreigd waardoor iedereen in uw dorp tegen de taliban was en niemand tegen hen in durfde te gaan (CGVS, p. 7-8).

Voorts dient te worden vastgesteld dat u volgens uw verklaringen door de taliban gevisieerd werd omwille van het werk van uw vader voor Haji Zahir Qadeer, een Afghaanse parlementair. U slaagt er echter niet in de professionele activiteiten van uw vader aannemelijk te maken.

Volgens uw verklaringen ronselde uw vader stemmen voor Zahir Qadeer in dorpen, hij loste problemen op tussen stammen, hij nam deel aan jirga's én hij was zijn persoonlijke chauffeur (CGVS, p. 6, p. 9-10, p. 22 en p. 24). Meer informatie over de inhoud van zijn takenpakket had u echter niet. U had bijv. geen idee in welke dorpen hij stemmen moest ronselen, noch wist u waar hij sliep als hij campagne moest gaan voeren in de dorpen: uw vader kwam toen immers niet naar huis (CGVS, p. 22). U had evenmin enig idee wanneer de verkiezing waarbij uw vader stemmen moest gaan ronselen plaatsvond en u kon dit niet situeren in de drie jaar dat uw vader voor Qadeer werkte (CGVS, p. 23). Bovendien dient gewezen te worden op een opvallende tegenstrijdigheid. Enerzijds stelde u dat uw vader stemmen moest verzamelen voor Haji Zahir Qadeer in uw dorp (CGVS, p. 10). Vervolgens geconfronteerd met de vaststelling dat, indien uw vader stemmen zou gaan ronselen voor een politicus, de inwoners van het dorp door zouden hebben dat uw vader overheidsgezind is, wijzigde u uw verklaringen. U verklaarde plots dat uw vader naar andere dorpen ging om stemmen te ronselen, uit veiligheidsoverwegingen (CGVS, p. 22). Los hiervan is het sowieso niet aannemelijk dat hoewel uw vader jarenlang een publieke functie uitgeoefend zou hebben voor Qadeer – hij werd in die functie uitgekozen door de oudsten van uw dorp waardoor alle dorpsoudsten van zijn functie op de hoogte waren, hij ronselde stemmen, hij nam deel aan jirga's en week niet van zijn zijde als chauffeur – (CGVS, p. 9-10, p. 17-18, p. 21-22), de taliban pas een maand voor uw vertrek uit Afghanistan de functie van uw vader, die hij jarenlang uitgeoefend zou hebben, te weten zouden zijn gekomen (CGVS, p. 19). Verder had u ook over uw vaders collega's geen informatie noch over de manier waarop uw vader werd uitbetaald. Toen u even later gevraagd werd naar bewijzen waaruit bleek dat uw vader door Qadeer betaald werd, wist u echter plots vreemd genoeg dat hij cash betaald werd. Hoewel u stelde dat uw vader chauffeur was voor Qadeer, had u tot slot geen idee waarheen hij de politicus overal

moest vervoeren (CGVS, p. 24). Dat uw vader niet veel vertelde over zijn werk (CGVS, p. 23; p. 26), is niet afdoende voor uw gebrek aan coherente informatie over zijn job. Ofschoon aannemelijk is dat u niet elk detail van de activiteiten van uw vader kan weergeven, kan er toch worden verondersteld dat u zich hierover zou hebben geïnformeerd aangezien u stelt voor uw leven te vrezen omwille van deze activiteiten. Uw lacunaire en incoherente verklaringen over uw vaders professionele activiteiten tasten dan ook de geloofwaardigheid ervan aanzienlijk aan.

Dit wordt bevestigd doordat ook uw kennis over Haji Zahir Qadeer zelf te ontoereikend is om enig geloof te kunnen hechten aan uw vaders activiteiten voor deze persoon. Behalve dat zijn vader ook politicus is geweest, wist u over hem geen informatie aan te reiken. U wist niet wat hij precies deed in het parlement of wat de inhoud van zijn job was. U gokte nog dat het parlement in Kaboel was, maar zeker was u hiervan niet. Voorts had u geen idee hoe het heden gaat met Qadeer of waar hij zich nu bevindt. U informeerde zich er niet naar omdat u in gedachten bij uw vader bent en u er geen tijd voor vond. Dit is echter niet ernstig. Het was door uw vaders werk voor Qadeer dat uw vader in de problemen kwam (CGVS, p. 23). Dat u niet meer moeite heeft gedaan om meer informatie over bovenstaande zaken te achterhalen, hoewel het hier om elementen gaat die integraal deel uitmaken van de kern van uw vrees voor vervolging, is dan ook een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Geneefse Conventie of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan immers van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas, temeer daar u, zoals hieronder nog zal blijken, via de parlementair voor wie uw vader werkte mogelijks informatie over uw volgens u vermiste vader had kunnen krijgen.

Dat u na uw vertrek uit Afghanistan niet veel vragen kon stellen aan uw vader over zijn werk wegens de slechte lijn en ook wegens de verdwijning van uw vader, zoals u nog stelde (CGVS, p. 12), is niet aannemelijk. U legde immers weinig overtuigende verklaringen af over jullie gebrek aan contact. U ondernam immers geen geloofwaardige pogingen om uw vader na het afbreken van het contact met hem te contacteren, waardoor u zijn beweerde verdwijning niet aannemelijk heeft gemaakt. Gevraagd waarom u niet op een andere manier informatie kon verzamelen over uw vader, antwoordde u dat dit niet ging door de overstromingen in het opvangcentrum en door uw tbc-ziekte. Dit is echter ontoereikend als uitleg. Uw medische situatie is immers onder controle en de overstromingen in uw opvangcentrum waren een tijdelijk probleem. Volgens uw verklaringen had u bovendien een account op facebook dat u gebruikte om contact te onderhouden met vrienden (CGVS, p. 11-13). Met dit account had u bijvoorbeeld Qadeer kunnen contacteren op facebook om zo te informeren naar uw vader, zijn werknemer, wat u naliet te doen. U stelde dat u dit niet had gedaan omdat een bekend persoon vaak meerdere accounts heeft. Onmiddellijk hierna stelde u evenwel plotsklaps dat u toch zocht via facebook, maar dat u hem niet gevonden had (CGVS, p. 24). Dat u uw verklaringen plots zo snel wijzigt, doet afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Bovendien doet het feit dat er op facebook meerdere profielen van een bepaald persoon kunnen worden teruggevonden uiteraard niets af aan de mogelijkheid om al de profielen van deze persoon te contacteren in de hoop op een antwoord. Gelet op uw weinig overtuigende verklaringen over de onmogelijkheid om uw vader te contacteren, heeft u de verdwijning van uw vader niet aangetoond.

Uw beperkte kennis van de activiteiten van uw vader en zijn werkgever nopen ertoe te besluiten dat er geen geloof gehecht kan worden aan het door u beweerde profiel van uw vader. Aangezien er geen geloof wordt gehecht aan het door u beweerde werk van uw vader, is het niet aannemelijk dat u en uw broer hierdoor gevisieerd werden door de taliban.

Dit wordt bevestigd door uw vage, stereotype en incoherente verklaringen betreffende de drie talibanbezoekjes aan uw woning. Hoewel u thuis was toen de taliban de eerste twee keer aan jullie deur stonden, heeft u geen enkel idee wie van de taliban er precies langskwamen (CGVS, p. 21; p. 24). Ook is het vreemd dat, hoewel de taliban bij hun tweede bezoekje reeds zeiden dat indien uw vader niet met zijn werk zou stoppen u en uw broer meegenomen zouden worden, jullie geen veiligheidsmaatregelen troffen om jullie zelf te beschermen. Jullie namen de twee bedreigingen zelfs niet serieus en kwamen nog buiten om naar de moskee te gaan (CGVS, p. 17-20; p. 25). Dat noch u noch uw ouders bedreigingen van de taliban ten aanzien van u en uw broer serieus zouden hebben genomen, is gezien de door u geschetste dreiging van de taliban in uw regio (cf. supra) en gezien de houding van uw vader die sinds het moment waarop de taliban zijn werk te weten waren gekomen niet langer naar huis kwam (CGVS, p. 19) niet aannemelijk. Dat naar de moskee gaan geen gevaar inhield omdat er overdag geen gevaar was voor de taliban, enkel 's nachts (CGVS, p. 21), overtuigt overigens niet. Erop gewezen dat de taliban langs waren gekomen op het moment dat u overdag naar de moskee ging, zei u plots dat u 's avonds naar de moskee

was gegaan voor het avondgebed. Gevraagd of u dan naar de moskee ging wanneer het eigenlijk niet veilig was, zweeg u. Nogmaals gevraagd waarom u dat risico genomen had, herhaalde u enkel dat er overdag geen probleem was, maar gaf u verder geen enkele overtuigende uitleg voor het door u genomen risico (CGVS, p. 21). U zei immers zelf op een ander moment tijdens uw persoonlijk onderhoud dat de taliban overdag ook nog in het dorp aanwezig konden zijn: u verwees bijv. naar incidenten met de taliban op school (CGVS, p. 8).

De ongeloofwaardigheid van de bezoeken van de taliban aan uw woning wordt tot slot bevestigd doordat uw verklaringen over de verdwijning van uw broer ontoereikend waren. Buiten informeren bij de smokkelaar (CGVS, p. 14), moest u toegeven dat u niet grondig zocht naar uw broer (CGVS, p. 23). Gevraagd wat jullie hadden afgesproken indien jullie elkaar zouden kwijtspelen, stelde u dat jullie op elkaar zouden wachten in Turkije tot één of andere smokkelaar jullie weer aan elkaar zou toewijzen (CGVS, p. 14-15). Dit houdt geen steek. Turkije is immers zeer groot en de kans dat jullie elkaar ergens in Turkije zouden terugvinden zonder contactgegevens van elkaar – jullie hadden deze niet van elkaar (CGVS, p. 14) – is zeer klein. Daarnaast werd bij uw eerste gesprek als minderjarige op de Dienst Vreemdelingenzaken gepeild naar de toenmalige verblijfplaats van uw broer. Toen gaf u aan dat hij in Sangar in Afghanistan verbleef (fiche “mineur étranger non accompagné”, informatie over de familie), terwijl hij op dat moment, althans volgens uw verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal, al geruime tijd vermist was. Gelet op het voorgaande heeft u de verdwijning van uw broer aan de Turks-Iraanse grens niet aannemelijk gemaakt, waardoor u evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat hij samen met u uit Afghanistan is moeten vluchten omdat jullie beiden dezelfde problemen hadden (CGVS, p. 16). Wederom wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen hierdoor onderuit gehaald.

Gelet op het voorgaande kan er aan uw asielmotieven geen geloof meer worden gehecht.

Betreffende uw algemene verklaring dat er in uw dorp gedwongen rekruteringen door de taliban plaatsvonden (CGVS, p. 7-8), blijkt volledigheidshalve nog uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, de EUAA Country Guidance van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) en het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 (beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf) dat de taliban zelden gebruik maken van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Uit uw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van u een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij de taliban te laten aansluiten.

Uw leeftijd – u was tijdens uw persoonlijk onderhoud minderjarig –, wijzigt niets aan bovenstaande vaststellingen. Ook van personen met een jeugdige leeftijd mag verwacht worden dat zij kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving waarin zij heel hun leven hebben gewoond, en ook dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen toelichten. Bovendien blijkt dat u binnenkort op 15 januari 2023 meerderjarig wordt.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berrbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de

berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een 'emergency' of 'catastrophic' situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming

niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-

economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'élites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke, aangezien u zich,

in tegenstelling tot de hierboven geciteerde informatie, enkel beperkte tot de niet onderbouwde bewering dat u door de taliban gevisieerd kan worden omdat u door uw verblijf in Europa kan gezien worden als ongelovig (CGVS, p. 25). Overigens gaf u uitdrukkelijk aan in de islam te geloven en niet ongelovig te zijn. In Afghanistan ging u tevens naar de moskee en naar de madrassa (CGVS, p. 8-9; p. 25).

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De door u neerlegde taskara wijzigt niets aan bovenstaande vaststellingen. Uw identiteit wordt immers niet meteen betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève) en van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet. Hij maakt tevens gewag van een manifeste appreciatiefout.

Verzoeker haalt artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet aan en betoogt dat er volgens deze bepaling, rekening houdend met verzoekers specifieke profiel, een grondige analyse moet worden uitgevoerd van de relevante informatie die hij heeft voorgelegd, doch dat dit *in casu* niet correct is gedaan. De adjunct-commissaris begaat volgens verzoeker een manifeste appreciatiefout "*door telkens de meest nadelige*

interpretatie voor verzoeker te weerhouden (Raad van state, arrest 104.820 van 18 maart 2002) en een gedeeltelijke analyse van de relevante feiten”.

Verzoeker meent dat hem de vluchtelingenstatus moet worden toegekend.

Aangaande het vermeende risico op vervolging bij terugkeer uit Europa laat verzoeker het volgende gelden:

“Het blijkt uit verschillende rapporten dat de Taliban allen die in Europa zijn gevlucht of gebleven, beschouwen als hun vijanden, als spionnen of als ongelovigen: “(...)” (EUAA, Country Guidance: Afghanistan, April 2022, pp. 80-81).

Uw Raad heeft geoordeeld in een arrest nr. 278 653 van 12 oktober 2022: “4.3.9. (...)”.

In casu is verzoeker in 2021 in België aangekomen toen hij nog minderjarig was, hetgeen betekent dat hij Afghanistan op zeer jonge leeftijd heeft verlaten. Hij kreeg toen een voogd. Omdat hij minderjarig was, ging hij in België naar school. Alzo heeft verzoeker een groot deel van zijn puberteit, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere (vormende jaren), in België doorgebracht. Verzoeker leeft zoals jongeren in België: hij gaat uit, drinkt alcohol en gaat met meisjes. De foto's die hij op zijn Facebook-profiel post tonen een verwesterde jeugd, niet een die dicht bij de door de Taliban opgelegde cultuur staat (stuk 3).

Deze individuele factoren, en met name zijn leeftijd, wijzen erop dat het voor hem bijzonder moeilijk zal zijn zich aan te passen aan de levenswijze van de Taliban en dat hij daardoor waarschijnlijk zal worden vervolgd.”

Verzoeker onderneemt vervolgens een poging om de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot zijn verklaringen over respectievelijk de activiteiten van de taliban in zijn regio, de professionele activiteiten van zijn vader voor Haji Zahir Qadir en de bedreigingen van de taliban te weerleggen.

In subsidiaire orde vraagt verzoeker de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Hij vangt zijn betoog aan met een korte theoretische beschouwing bij artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet en voert vervolgens een uitgebreid betoog over het risico op ernstige schade zoals bepaald in 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet als gevolg van de precaire socio-economische en de humanitaire situatie.

Daarna gaat verzoeker omstandig in op de huidige veiligheidssituatie in Afghanistan en het risico op ernstige schade zoals bepaald in 48/4, § 2, b) en c) van de Vreemdelingenwet.

3.1.2. Als bijlage worden aan het verzoekschrift volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

- stuk 3: foto's van verzoekers Facebookpagina;
- stuk 4: een biografie van Haji Qadir;
- stuk 5: een uittreksel uit het rapport *“Afghanistan: COI Repository – 1st September 2021 – 30 November 2022”* van Asyls van 31 december 2022 (p. 62-74);
- stuk 6: het artikel *“Afghanistan, Amnesty International condamne l'exécution publique menée par les talibans”* van Amnesty International van 7 december 2022.

3.2. Nieuwe elementen

3.2.1. Op 3 april 2024 legt de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin zij een analyse maakt van de veiligheidssituatie en de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan alsook van het risico bij terugkeer na verblijf in het buitenland, met inachtneming van landeninformatie waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing, alsook de COI Query *“Afghanistan. Major legislative, security-related, and humanitarian developments”* van EUAA van 4 november 2022, de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van januari 2023, het rapport *“Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan”* van UNAMA van juni 2023, de *“Afghanistan – Country Focus”* van EUAA van december 2023 en de *“COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban”* van 14 december 2023 als bijkomende informatiebronnen.

3.2.2. Op 3 april 2024 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarbij hij attesten van school (stuk 7), verschillende getuigenissen (stukken 8-18, 20 en 21) en foto's met vrienden (stuk 19) voegt. Verzoeker

geeft in zijn aanvullende nota toelichting bij deze stukken. Verder meent verzoeker dat dezelfde conclusies als deze die de Raad ertoe hebben gebracht de vluchtelingenstatus toe te kennen aan de verzoekende partij in het arrest met nummer 299 500 van 5 januari 2024 *mutatis mutandis* gelden voor hem. Verzoeker vervolgt, onder verwijzing naar passages uit de “COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban” van 14 december 2023, dat er geen zekerheid bestaat over de behandeling van Afghanen in geval van terugkeer en betoogt, onder verwijzing naar het arrest van de Raad met nummer 298 315 van 7 december 2023 en landeninformatie, dat de veiligheidssituatie in Afghanistan bijzonder onstabiel is en tot voorzichtigheid noopt.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

3.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart tijdens zijn persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst, Afghanistan, onder meer vreest problemen te zullen krijgen omdat hij gezien zal worden als ongelovige omwille van zijn verblijf in Europa. In zijn verzoekschrift en aanvullende nota concretiseert verzoeker verder zijn leven en ervaringen in België sinds zijn aankomst alhier en betoogt hij dat het voor hem bijzonder moeilijk zal zijn om zich aan te passen aan de levenswijze van de taliban en dat hij om die reden waarschijnlijk zal worden vervolgd.

Wat dit betreft, kan op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de-factoregering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de talibanversie van de sharia (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de de-facto-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de-factoregering opnieuw het ‘*Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice*’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het ‘*Taliban General Directorate of Intelligence*’ (GDI) en een aantal de-factostaatsinstellingen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De de-factoregering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa’s over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur

komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De de-factotalibanregering, evenals de provinciale de-factoregeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *"Afghanistan Targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de de-factoregering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kaboel verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *"Afghanistan Targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het de-factoministerie in Kaboel (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus *"Afghanistan Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder talibanrechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle talibanrechters op om de sharia volledig toe te passen en '*hudud*'- en '*qisas*'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft '*zina*' – i.e. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. '*Zina*' is één van de '*hudud*'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door het MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *"Afghanistan Targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In voormeld Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld

dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation", augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022", p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een de-factorechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers. AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 27). De plaatsvervangende talibanopperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130). Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc beslissingen, bijvoorbeeld door leden van het MPVPV en de de-factopolitie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van het MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stellen over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord geven naar het politiebureau brengen (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (DIS, "Afghanistan Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24, waarnaar wordt verwezen in EUAA "Afghanistan Targeting of individuals", augustus 2022, en EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale mediaprofielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor Communicatie en Informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, "Afghanistan Targeting of individuals", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale medianetwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (DIS, "Afghanistan Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangaf dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlieten in gevaar worden

gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 december 2021, in EUAA "*Afghanistan Targeting of individuals*", augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pasjtoen-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pasjtoengebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "*Afghanistan Targeting of individuals*", augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens voormeld Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA "*Afghanistan Targeting of individuals*", augustus 2022, p. 53-55; Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 148-149; COI Focus "*Afghanistan Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: DIS, "*Afghanistan Taliban's impact on the population*", June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan Targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe de-facto-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus "*Afghanistan Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, "*Afghanistan Targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "verwesterd" worden gezien bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "verraders" of "ongelovigen".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "*Afghanistan Targeting of individuals*", augustus 2022, p. 51, EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa, louter omwille van zijn verblijf aldaar, een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(1) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘zina’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “Country Guidance” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA “Country guidance: Afghanistan”, januari 2023, p. 21 en 72-79).

In casu blijkt uit verzoekers niet-betwiste verklaringen dat hij veertien jaar oud was bij het verlaten van Afghanistan omstreeks mei 2019 en dat hij net geen zestien jaar oud was bij het indienen van zijn beschermingsverzoek in België op 7 januari 2021 (administratief dossier (hierna: AD), stuk 7, verklaring DVZ, vragen 4 en 33 en stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4, 17). Verzoeker heeft heden de leeftijd van negentien jaar. Verzoeker verblijft ondertussen meer dan drie jaar in België en is inmiddels ongeveer vijfenhalf jaar weg uit Afghanistan. Evenmin wordt betwist dat verzoeker een Pasjtoen van etnische origine is, afkomstig uit het district Rodat van de provincie Nangarhar.

Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op veertienjarige leeftijd al deels gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, die essentieel zijn in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, heeft hij een belangrijk deel van zijn vormende jaren buiten Afghanistan en in Europa doorgebracht.

Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier, met name deze gevoegd bij verzoekers aanvullende nota neergelegd op 3 april 2024, blijkt onder meer dat verzoeker deelneemt aan het maatschappelijk leven, dat hij zich openstelt voor de Belgische en westerse cultuur en dat hij inspanningen levert om zich te integreren in de Belgische samenleving via onder meer scholing, het zoeken naar werk en het leren van één van de landstalen. Verzoeker heeft na aankomst in België gedurende minstens twee jaar regelmatig les gevolgd in het onthaalonderwijs voor anderstalige nieuwkomers van de Franstalige gemeenschap (DASPA), ter staving waarvan hij de nodige attesten bijbrengt (aanvullende nota verzoeker, stuk 7). Verzoeker brengt getuigenissen van respectievelijk een werkgever en de eigenaar van een bedrijf bij waaruit blijkt dat hij gesolliciteerd heeft bij een restaurant aan de Belgische kust maar de samenwerking niet is doorgegaan omwille van een mobiliteitsprobleem en dat hij als vertaler heeft opgetreden voor een andere Afghaan bij het vervullen van een administratieve taak (aanvullende nota verzoeker, stukken 20 en 21). Verder blijkt dat verzoeker in België een netwerk van vrienden ontwikkeld heeft buiten het opvangcentrum waar hij verblijft. Verzoeker heeft in België een liefdesrelatie ontwikkeld met een Belgische vrouw, zoals blijkt uit de bijgebrachte getuigenissen van deze vrouw, die ook ter zitting aanwezig is, en van haar familie en vrienden (aanvullende nota verzoeker, stukken 8-18). Deze getuigenissen zijn doorleefd en eenstemmig in hun omschrijving van verzoeker als nieuwsgierige en ruimdenkende

jongeman, die openheid, respect en interesse toont ten aanzien van anderen en culturele verschillen, die zich dienstbaar opstelt naar anderen toe, die ernstige inspanningen levert om zich te integreren, onder meer door het leren van één van de landstalen en het zoeken naar werk, en die blijk geeft van een groot aanpassingsvermogen. Uit deze getuigenissen blijkt verder dat verzoeker geregeld deelneemt aan uitstapjes met vrienden of etentjes waarop zijn vriendin haar familie uitnodigt. Hoewel verzoekers relatie nog pril was toen deze schriftelijke getuigenissen werden opgesteld, alsook op het moment van de terechtzitting, en hij de mensen die hij via zijn vriendin leerde kennen toen nog maar enkele keren had ontmoet, kan worden verondersteld dat verzoekers relatie zich sindsdien, over de loop van meerdere maanden, verder ontwikkeld heeft en dat ook de frequentie en intensiteit van de contacten met mensen uit verzoekers ruimere netwerk is toegenomen. Uit voormelde getuigenissen blijkt dat verzoeker tijdens deze contactmomenten actief participeert en met de anderen in het Frans conversaties voert over diverse onderwerpen, waarbij hij tolerantie en interesse toont voor opvattingen die afwijken van deze die als norm gelden in zijn land van herkomst. Gelet op het profiel van de personen die het geheel van voormelde getuigenissen hebben opgesteld, met name personen die bij verzoekers persoonlijke ontwikkeling en de omstandigheden en invulling van zijn leven en verblijf gedurende de laatste maanden in België nauw betrokken waren, kan hieraan een zekere bewijswaarde worden toegekend.

De bijgebrachte documenten en verklaringen geven samen blijk van een goede en doorgedreven integratie van verzoeker in de Belgische samenleving. Uit dit alles blijkt dat verzoeker reeds enige tijd in België onderwijs volgde en dat hij sinds meerdere maanden een relatie heeft met een Belgische vrouw, die hem in contact heeft gebracht met haar familie en vrienden, en dat verzoeker al die tijd is ondergedompeld in de Belgische samenleving en noodzakelijkerwijze met westerse waarden en opvattingen werd geconfronteerd. Zo hieruit als dusdanig niet noodzakelijk blijkt dat verzoeker zich daadwerkelijk westerse waarden en normen heeft eigen gemaakt in die mate dat deze fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit, kan wel redelijkerwijze aangenomen worden dat zijn actieve deelname aan de Belgische samenleving via onderwijs, sociale contacten en het zich eigen maken van één van de landstalen, een impact heeft op zijn ontwikkeling als jonge volwassen man en de manier waarop hij zich gedraagt, wat het risico dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen in belangrijke mate verhoogt. Tevens is het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer deze niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin hij is opgegroeid, doch aanzienlijk werden verstrengd door de taliban, de huidige de-facto overheid, over het ganse Afghaanse grondgebied.

Daargelaten de in de bestreden beslissing vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen aangaande de activiteiten van de taliban in zijn regio en het gebrek aan contact met zijn vader, wordt tevens niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit de provincie Nangarhar. Uit de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de provincie Nangarhar de vijfde meest door geweld getroffen provincie is van alle 34 Afghaanse provincies, voornamelijk in het kader van de strijd tussen de taliban en *Islamic State Khorosan Province* (ISKP) (EUAA “*Afghanistan: Country Focus*” van december 2023, p. 30). Naast de taliban en daaraan gelieerde buitenlandse groeperingen zoals Tehrik-e taliban Pakistan, is in de provincie Nangarhar ook ISKP zeer sterk aanwezig en recent ook het Haqqani-netwerk. ISKP is een transnationale salafistisch-jihadistische groepering die door de VN als een terroristische organisatie wordt aangemerkt, die hevig is gekant tegen alles wat westers is en die een sterke aanwezigheid heeft in de oostelijke provincies van Afghanistan, waaronder Nangarhar, wegens de grens met Pakistan maar ook omwille van de diepgewortelde salafistische ideologie in die regio. De sterke aanwezigheid van ISKP in Nangarhar en de aanwezigheid van andere niet-geïdentificeerde gewapende groeperingen kan *in casu* eveneens worden beschouwd als een risico-verhogende factor voor verzoeker. Gelet op wat hierboven werd vastgesteld met betrekking tot zijn profiel en traject in België is de kans reëel dat verzoeker ook door ISKP als niet-islamitisch zal worden gezien (EUAA “*Afghanistan: security situation*”, augustus 2022, p. 156-162; EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*”, januari 2023, p. 136-138).

Verder maakt verzoekers relatief jonge leeftijd dat hij beïnvloedbaar is en dat kan worden aangenomen dat hij zich, gelet op zijn traject in België tot nu toe en de blootstelling aan de Belgische samenleving via onder meer zijn opleiding en sociale contacten, (onbewust) ‘westerse’ gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt. Er kan worden aangenomen dat hij deze, gelet op zijn jonge leeftijd, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het talibanregime aanzienlijk werden verstrengd. Dit is des te meer het geval gezien verzoeker, gelet op zijn leeftijd, met westerse normen en waarden in contact is gekomen tijdens een

cruciale fase in zijn ontwikkeling als jongere. Dit brengt het risico met zich mee dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap.

Gelet op het geheel van elementen die betrekking hebben op zijn specifieke en individuele omstandigheden, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat hij, in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst in de negatieve aandacht van talibanleden en -aanhangers riskeert te komen en er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij als verwesterd zal gepercipieerd worden.

Bij de beoordeling van verzoekers vrees moet rekening worden gehouden met de strenge sociaalreligieuze richtlijnen die door de talibanautoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde informatie die door beide partijen wordt bijgebracht. De Raad benadrukt in dezen de informatie dat personen die als 'verwesterd' worden beschouwd het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat de perceptie leeft dat terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering. Echter, de bijgebrachte landeninformatie wijst op "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling en afranseling van personen die ervan worden beticht zich niet te hebben gehouden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

Gelet op het geheel dat voorafgaat, met name verzoekers profiel, zijn relatief jonge leeftijd en zijn individuele omstandigheden, cumulatief beoordeeld, zijn specifieke persoonlijke situatie gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het talibanregime en met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die op jonge leeftijd Afghanistan verlaten hebben, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen, waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van januari 2023 (p. 147) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich verder niet op. In de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van januari 2023 wordt bovendien terecht geconcludeerd dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 149).

3.3.3. In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.3.4. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend vierentwintig door:

S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

S. WILLAERT